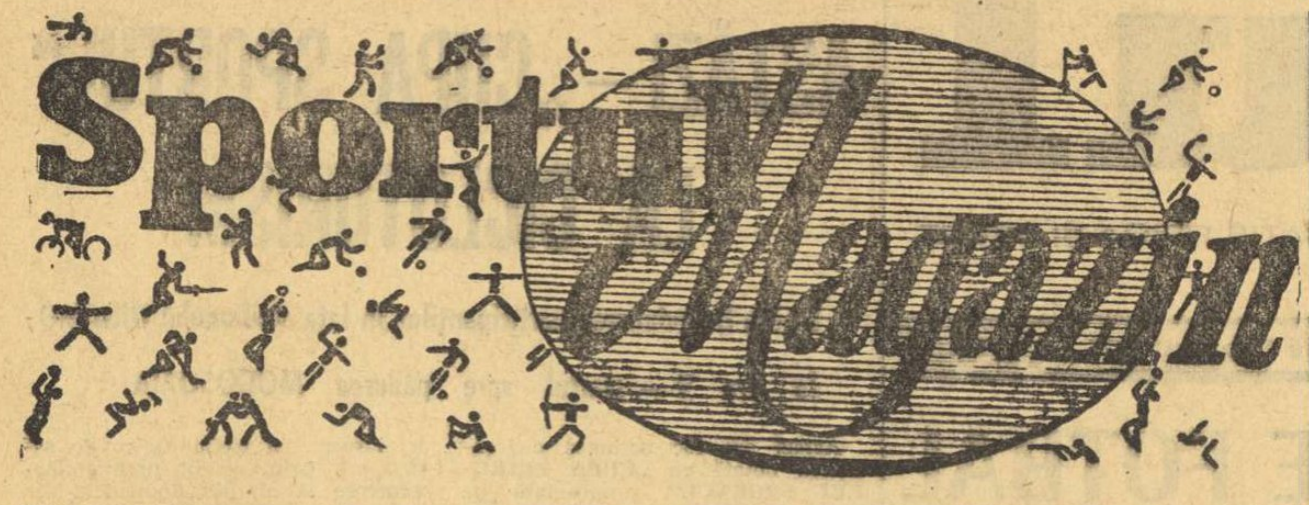

ÎȚI MULȚUMIM, LIA!

- 25 de ani de activitate atletică
- Campioană a țării în anii 1952—1956, 1960, 1962—1964, 1968—1970
- Campioană balcanică în anii 1958—1960, 1962—1963, 1968—1969
- Participantă la Jocurile Olimpice de la Helsinki, Melbourne, Roma, Tokio, Ciudad de Mexico și München; a cucerit medalia de aur la J.O. de la Ciudad de Mexico și medalii de bronz la J.O. de la Roma și Tokio
- Recordmană olimpică la Ciudad de Mexico: 58,28 m
- A fost căpitanul echipei Europei la meciul susținut cu reprezentativa Americii în anul 1969

Cîte sute de kilograme de cerneală se vor fi consumat pentru ca ziariștii de pe întregul mapamond să descrie isprăvile Liei în acest sfert de veac? Cîte mii de metri de peliculă vor fi fost necesari pentru a imortaliza evoluțiile Liei în cele patru zări? Neputînd să-mi răspund, mi-am dat seama că aceste rînduri, puține și sărace, nu se vor putea adăuga niciodată epopeii scrise pe meridiane diferite și în limbi diferite despre ceea ce a fost și este Lia Manoliu pentru atletismul mondial. Am convenit, făcîndu-mi evident o concesie, că ele pot fi, totuși, un omagiu la adresa omului, aproape desăvîrșit, pe care-l cunosc de la prima sa apropiere de cercul de aruncări, pe care avea să-l facă celebru în lumea atît de mare, atît de complexă și atît de multilaterală a atletismului.

Ideea de a scrie acest rînduri am avut-o înainte de despărțirea ei de arenă. Am întîlnit-o pe Lia la federație. Se frămînta, își frîngea mîinile, era într-o stare de agitație cum rareori o văzusem. N-am întrebat-o care sînt motivele. Le intuiam. A doua zi, echipa feminină a țării noastre avea să susțină marea încercare: calificarea în finala Cupei Europei, în dauna formațiilor Ungariei, Italiei, Elveției și Norvegiei. Încercare temerară. Tot a doua zi, pe același stadion care consemnase ani de-a rîndul, și el, o ascensiune devenită uimitoare, avea să se producă despărțirea definitivă de cercul de aruncări. Lia trăia din toate fibrele ei emoțiile acestea noi, nevisate și — poate — nedorite. Nedorite, pentru că de-o viață se obișnuise să fie acolo, în vîltoarea luptei, să încerce și să izbutească să învingă, să se învingă. De-o viață se obișnuise să se împartă între casă, facultate (apoi, după ce a devenit inginer electronist — serviciu) și stadion. Și-acum i se răpea o parte, o treime din viața ei adevărată. Timpul, ireversibil, neînduplecat, impunea această despărțire... Nu, nu se poate ca această despărțire să se petreacă și în realitate. Ea rămîne doar formală. Lia — devenită prin calitățile și priceperea ei, dar, mai ales, prin pasiunea nemărginită pentru sportul sporturilor — vicepreședintă a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, rămînea cu toate fibrele ființei ei în interiorul atletismului.

Sigur va fi așa. Pentru liniștea ei și a noastră. Pentru că ne-am obișnuit de-o viață s-o știm acolo. Sînt aproape 25 de ani de cînd — fără să obosim — îi urmărim cu emoție și satisfacție — periplul, de cînd — agitați — răsfoim telegramele telex ale agențiilor de presă pentru a-i afla rezultatele, de cînd adunăm — cu bucuria colecționarului — performanțe și titluri, izbînzi și medalii. Va rămîne, sigur, pe stadion pentru a împărtăși tuturor din experiența ei, un veritabil tezaur, pentru a insufla celor tineri din pasiunea (sau patima) ei pentru atletism.

Lia Manoliu este un veritabil monument — sau, dacă vreți, un monument sacru (pentru că nu-mi place expresia „monstru sacru") — al atletismului. Prin ceea ce a făcut, ea a demonstrat că sîrguința și cumpătarea, seriozitatea și munca fără preget pot asigura longevitatea într-una din cele mai grele probe; prin ceea ce a făcut, ea ne-a demonstrat că între sport și învățătură nu există disensiuni, că, dimpotrivă, pasiunea, dublată de conștiinciozitate, devine un liant indisolubil; prin ceea ce a făcut, ea ne-a demonstrat că sportul este și va fi un ambasador minunat al înțelegerii, prieteniei. De aceea, îți mulțumim Lia!

Hristache NAUM

RĂSPUNDE Ion Poștașu

TIBERIU SZAKACS, LUGOJ. „Nu știți dacă va apare o carte despre Jocurile Olimpice de la München?". Cum să nu știu? Cartea, scrisă de Victor Bănciulescu și Ilie Goga, se află sub tipar. S-ar putea s-o găsiți în librării, încă în cursul acestei luni. Dacă nu, în septembrie.

TACHE NICULAE, BRAȘOV. „Pentru a-mi alina suferința provocată de comportarea echipei mele favorite, Rapid, vă trimit niște epigrame". Poate că, într-adevăr, în felul acesta, vă alinați suferința. Dar produceți suferințe altora! Cel mai bun lucru este să uitați întîmplările neplăcute din vechiul campionat

și să așteptați performanțe mai bune din partea echipei dv. preferate, în această nouă ediție a Diviziei A la fotbal.

V. ȚEPELUȘ, BUCUREȘTI. 1. Da. 2. „Acestea fiind spuse, trec la vechea mea patimă, de a vă înșirui produsele orelor mele de plictiseală... reciprocă: eu, scriindu-le, dv., citindu-le". Este destul, după părerea mea. Să nu-i mai amestecăm în treaba asta și pe cititori! Dar, de dragul poantei, să nu eludez adevărul: unele catrene au fost reușite și au văzut, de altfel, lumina tiparului.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. V-a inspirat golul victoriei, înscris de... Adamache, în meciul Steagul roșu — Steaua:

Înscriind superb,
Schimbă un proverb:
„Ce lui nu îi place,
Altuia... îi face!

FRANCISC SZABO, COMUNA ODORHEI. Vreți să-i scrieți Virginiei Ruzici?

Cea mai sigură adresă: Federația română de tenis, strada Vasile Conta 16, București, sectorul 1.

PETRE IZGHIREANU, LUGOJ. Mă întrebați ce părere am? Ar putea exista altă părere — decît aceea pe care o aveți și dv. — față de un fapt de genul acesta? Să se anunțe un meci amical Vulturii Textila Lugoj — Jiul Petroșani, să se fixeze „intrarea generală" 10 lei, și Jiul să se prezinte pe teren cu echipa de rezerve, fără Multescu, Rosznai, Stocker etc.? Nu știm cine este vinovatul: Jiul sau Vulturii, dar știm, în schimb, cine a fost păcălitul: publicul! Acesta s-ar mulțumi măcar cu explicații, din partea uneia sau alteia dintre echipe.

E. GHEORGHE, GALAȚI. „Ai fost odată mare campion", poezia pe care v-o trimit, nu este o poezie veritabilă". Ne-am dat și noi seama de acest lucru, citind-o. Sîntem în așteptarea uneia veritabile, cu un conținut și o exprimare poetică. Dacă vă plac poeziile, nu este, însă neapărat nevoie, să le scrieți dv. Lăsați să le scrie alții. Dv., citiți-le. Așa fac și eu!

VASILE IARAMA, REȘIȚA. „Vă rog să-mi răspundeți dacă se poate contesta decernarea „Trofeului Petschowschi"? Eu am zis că nu, dar cineva m-a contrazis. Încolo, sîntem de aceeași părere: că trofeul l-ar fi meritat Reșița". Decernarea „Trofeului Petschovschi" se face pe baza notelor acordate de cronicarii noștri, de-a lungul campionatului. Și, din moment ce, la sfîrșit, operațiile aritmetice au fost bine făcute, nu poate fi vorba de contestații. De altfel, cel puțin pînă acum, a fost singurul domeniu din fotbal în care n-au existat contestații. Acum, s-a ivit una. Evident, publicul Reșiței merită toate felicitările pentru pasiunea lui pentru fotbal, pentru căldura cu care își susține echipa favorită. În nici un caz, însă, în campionatul trecut, n-ar fi putut fi vorba de o distinc-

ție acordată spectatorilor reșițeni, din moment ce s-a dat și un avertisment grupării reșițene pentru lucrurile mai puțin în regulă întîmplate la meciul cu Universitatea Craiova. Dar „Trofeul Petschowschi" este transmisibil. Poate că cei din Reșița îl cîștigă în noul campionat. Cu cît va fi lupta mai aprigă pentru trofeu, cu atît mai bine! Măcar de-ar fi nevoie să se recurgă la baraj sau la lovituri de la 11 metri, pentru desemnarea învingătorului!

MARIN POPA, GIURGIU. Căderea la podea a unui boxer, nu aduce un punct adversarului. Cu alte cuvinte, boxerul numărat în ring, nu este... numărat și pe foaia de punctaj. Dar, indiscutabil, Knock-down-ul impresionează publicul și, uneori, și pe.... judecători!

ISTVAN BANDAR, TG. MUREȘ. „M-ar interesa adresa F.I.F.A.-ei". De ce? Vreți să propuneți să se dubleze numărul arbitrilor? S-ar dubla și numărul greșelilor! Iată, oricum, adresa: „F.I.F.A. — House" Hitzigweg. 8032 Zürich, Elveția.

Ilustrații: N. CLAUDIU

CLENCIURI

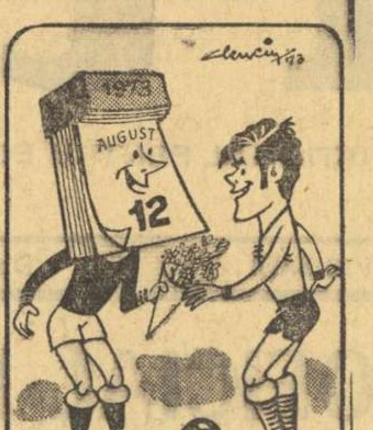

CALENDARUL

— Cine vrea să mă asculte,
Un îndemn, rog, să rețină:
Vreau în poartă goluri multe,
Însă nu și-n... disciplină!

Desen de Al. CLENCIU

FOTBALIȘTII DIN ȚARA OAȘULUI

Cine n-a auzit de Țara Oașului, de frumoasele datini și activități ale oșenilor. Un plic, cu o fotografie și cîteva rînduri, sosit zilele trecute la redacție, ne-a informat că oamenii de pe aceste meleaguri mai au o pasiune: fotbalul. Cei peste 3 000 de locuitori ai capitalei Oașului, Negrești-Oaș, sînt nespus de fericiți că echipa de fotbal „Oașul", neînvinsă în campionatul județean, a reușit să aducă urbei lor, după 35 de ani, un loc în divizia C.

Îndeplinind rugămintea instructorului-animator, *Gheorghe Preda*, (primul din stînga, în picioare) de a publica fotografia formației pe care o pregătește, alcătuită numai din jucători originari din partea locului, nu ne rămîne decît să urăm echipei un start bun în noul campionat, realizînd — de ce nu? — aspirațiile numeroșilor ei suporteri, de a promova, cît mai curînd, într-un eșalon superior al soccerului nostru.

CU 10 ANI ÎN URMĂ...

Începe un nou campionat: 1973—1974. Vă aduceți aminte lotul campioanei noastre, Dinamo, din 1963? Iată-l: Datcu, Uțu, Popa, Ștefan, Nunweiller III, Ivan, Țircovnicu, Nunweiller IV, Pîrcălab, Varga, Ene II, Frățilă, Unguroiu, Ghergheli, Selymesi II, Nunweiller VI, Halagian, Vulpeanu, Constantinescu, David. Singurul care mai joacă și azi: Nunweiller VI.

TELEGRAFICE...

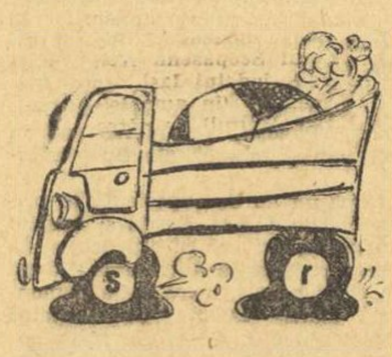

DINAMO BUCUREȘTI

Titlul vreți să-l luați (E-o țeapă!)
Tot în... ultima etapă?

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Sînteți studenți republicani,
Da-n fotbal, vrem să fiți... decani.

F.C. ARGEȘ

În 72, „premieră" mare...
Oare urmează o „reluare"?

SPORT CLUB BACĂU

Mulți (deși nu le vrem răul)
Și-or găsi cu voi... Bacăul!

C.F.R. CLUJ

De la voi vrea stadionul,
Să dați goluri cu... vagonul.

STEAUA

Străluci-va-n clasament,
Steaua, ca pe firmament?

STEAGUL ROȘU

Să mergi ca pe roate,
Dar nu... desumflate.

F.C. CONSTANȚA

Și în campionat și-n cupă,
Fiți la provă, nu la pupă!

U.T.A.

„Bătrînei doamne" — binețe
Spre a doua tinerețe.

JIUL

Ca și-n mină, azi vă spun:
La orice șut: „noroc bun!".

PETROLUL

Sper să nu găsim Petrolul,
Cînd vom prospecta... „subsolul".

A.S.A. TÎRGU MUREȘ

Vă dorim succese brave
„Pe Mureș și pe Tîrnave".

RAPID

Ce loc în clasament, de seamă,
V-ați rezervat pe... diagramă?

C.S.M. REȘIȚA

Teamul nu va fi învins,
Menținînd... focul nestins!

SPORTUL STUDENȚESC

Oricînd, în tur și în retur:
„Gaudeamus Igitur".

UNIVERSITATEA CLUJ

Bazați-vă de-acum pe voi
Și n-așteptați... formule noi!

POLITEHNICA TIMIȘOARA

„Banatu-i fruncea", dar ca loc,
V-ați mulțumi și la... mijloc!

POLITEHNICA IAȘI

Acum, ieșenii-s optimiști:
„Nasc și-n Moldova... fotbaliști".

Titi GHEORGHIU-VASLUI

UN REMARCABIL SUCCES AL MARINARILOR ROMÂNI LA „SĂPTĂMÎNA SPORTIVĂ" DE LA LIVERPOOL

● Nava „Timișoara" a cîștigat întrecerea disputată în compania altor 21 de vase ● Cornel Idu, Ion Dobre, Ion Vlaescu, Nicu Perideri și Ivan Seric — printre „vedetele" concursului de atletism ● Victorii în serie la fotbal...

Amatorilor de povești marinărești le este într-un fel familiară imaginea matelotului cu brațe de oțel și suflet de piatră, care își încearcă puterile — cîteodată — cu coatele pe masă, ore întregi, sau mult mai curînd, în bătălii interminabile, cu... halbele de bere, apoi, de-adevăratele, cu pumnii, cu picioarele scaunelor printre mesele răsturnate ale barurilor. Din păcate, poate, pentru acei amatori de povești de mare și cu marinari (eventual poate chiar și pentru scriitorii acestui gen, care nu mai găsesc la îndemînă întotdeauna „eroii" preferați), oamenii de pe vapoarele de azi s-au schimbat mult. În afara bibliotecii și a sălii de proiecție, atunci cînd nava acostează în vreun port, întreg echipajul coboară și.. face sport. Tradițiile au început să prindă contur, de la primele și întîmplătoarele întîlniri și concursuri care purtau încă pecetea pripei și a lipsei de organizare, trecîndu-se, încet-încet, la competiții create după... toate regulile „artei". Iată de ce nu ne-am prea mirat atunci cînd poștașul ne-a înmînat o scrisoare din care — deschizînd-o — a căzut o foaie de hîrtie cu următorul conținut, pe care îl reproducem integral:

Stimate tov. redactor,

Aflîndu-se în portul britanic Liverpool, echipajul navei „Timișoara" a fost invitat de către Serviciul norvegian guvernamental pentru marinari — organizatorul competiției — să participe la Săptămîna sportivă internațională, împreună cu celelalte nave aflate în port, competiție care se organizează anual.

Echipajul navei noastre, răspunzînd la această chemare și animat de dorința de a ridica prestigiul sportului românesc peste hotare, a participat la această competiție reușind să ocupe primul loc. Deoarece nava părăsește portul Liverpool chiar în ziua terminării concursului și neavînd timpul necesar pentru a vă da mai multe amănunte despre el, vă trimitem alăturat rezultatele finale, cu dorința de a informa larga masă a cititorilor ziarului „Sportul" de succesul repurtat de marinarii români.

Cu mulțumiri tovărășești,
Echipajul navei.

În plic am dat peste un mănunchi de foi capsate — aflate sub titlul de „1973 **International Sports Week for Seamen in Liverpool — Finale results**" — care nu erau altceva decît paginile oficiale de omologare a rezultatelor. De aici am aflat suficiente date care ne-au certificat dificila dar în același timp foarte frumoasa performanță a marinarilor români. La competiție au luat parte 408 mateloți-sportivi, de pe 21 de vase, provenind din 12 țări. Clasamentul final, pe totalul de puncte, dar — mai ales — în funcție de media de puncte pentru fiecare vas, raportată la numărul care forma echipajul său, a fost următorul:

1. Timișoara (România) 20 435 p (619,24 **medie pe fiecare om al echipajului**); 2. Igarkales (U.R.S.S.) 18 591 p (618,70 medie); 3 Mokhni (U.R.S.S.) 13 850 p (554,00). 4. Vinland (Danemarca) 11 107 p (292,29); 5. Maria Gorthon (Suedia) 7 015 p (269,81); 6. Spartan (Grecia) 2 517 p (193,62): 7. Salah El Din (R. A. Egipt) 5 782 p (156,27); 8. Annie Johnsson (Suedia) 4 302 p (148,34); 9. Benha (R. A. Egipt) 4 701 p (138,26); 10. Porto (Portugalia) 2 762 p (57,54); 11. Amaralina (Brazilia) 904 p (25,11).

Acesta a fost concursul navelor cu 16 sau mai mulți oameni la echipaj (Timișoara are 33, dintre care numai 3 nu au luat parte la întreceri!). Alte 9 nave au luat parte la concursul pentru vasele cu mai puțin de 15 oameni la bord. Întrecerile s-au desfășurat sub formă de tetration (100 și 60 m plat, sărituri în lungime și înălțime și aruncarea greutății), pe patru categorii de vîrstă. Iată rezultatele marinarilor români în probele individuale.

Cat. I (30 de ani sau mai tineri): 100 m plat: **Cornel Idu** (Timișoara) — 12,8; aruncarea greutății: **C. Idu** — 10,27 m; săritura în lungime: **C. Idu** — 5,23 m. Pe totalul celor 4 probe: **1. C. Idu** (Timișoara) — **1 467 p**, 2. Yaan Kuulmets (Mokhni) — 1 418 p, 3. Reinaldo Nilson (Porto) — 1 405 p.

Cat. II (31—40 de ani): 100 m: 1. **Ion Vlaescu** (Timișoara) — 13,5; 2. **Ion Dobre** (Timișoara) — 13,8; aruncarea greutății: **David Ștefan** (Timișoara) — 9,80 m; săritura în lungime: 1. **I. Dobre** — 4,52 m. 2. **I. Vlaescu** — 4,47 m.

Cat. III (41—50 de ani): aruncarea greutății: 1. Valentin Satkov (Igarkales) — 7,42 m, 2. **Dumitru Harnu** (Timișoara) — 7,35 m; săritura în lungime... 3. **Ion Dumitrescu** (Timișoara) — 3,64 m.

Cat. IV (peste 50 de ani): 60 m plat: 1. O. Krivonogov (Igarkales) — 9,6, 2. **Ivan Seric** (Timișoara) — 10,2, 3. **Nicu Perideri** (Timișoara) — 10,4; aruncarea greutății: 1. **Aurel Cobzaru** (Timișoara) — 6,62 m, 2. O. Krivonogov — 6,53 m, 3. **N. Perideri** — 6,51 m; săritura în înălțime: ...3. **N. Perideri** — 1,00 m; săritura în lungime: 1 **Andrei Enache** (Timișoara) — 4,32 m; 2 **N. Perideri** — 3,76 m; 3. **I. Seric** — 3,11 m. Clasamentul celor 4 probe: 1. **Nicu Perideri** (Timișoara) — 1 219 p, 2. O. Krivonogov (Igarkales) — 1 119 p, 3. **Ivan Seric** (Timișoara) — 890 p.

Și în probele disputate pe echipe, marinarii noștri s-au comportat remarcabil. Iată rezultatele în cele trei dispute desfășurate: Ștafetă 3x60 m: **1. Timișoara** — 32,3 sec.; ștafeta 4x100 m: **1. Timișoara** — 56,0 sec., 2. Salah El Din — 57,3 sec., 3. Igarkales — 57,6 sec.; fotbal (echipe de cîte 7 jucători): **Timișoara — Salah El Din 12—0, Timișoara — Igarkales 4—0, Timișoara — Aramalina 4—1, Timișoara — Salah El Din** (întărită cu cîțiva jucători de pe nava... Timișoara) 3—1.

Un asemenea detașat succes — ca să fim sinceri — ne-ar place să-l putem consemna și la alte întîlniri internaționale. Din inimă, deci, un cald **BRAVO** marinarilor de pe nava **„Timișoara"**!

D. Gr.

AL 30-lea TITLU DE CAMPION!

ROMANIA
EAIF 28

Pasionat constructor, maestrul sportului George Craioveanu a obținut în acest an al 30-lea titlu de campion național. Modelul, cu care a cîștigat proba de acrobație în cadrul campionatului național de aeromodele captive, a participat la întreceri purtînd numărul 13, număr socotit de mulți drept ghinionist. În cazul de față dimpotrivă..

TIRUL LA J.O.

La primele ediții ale Jocurilor Olimpice moderne, cea mai populară întrecere era cea a trăgătorilor la țintă. În programul Olimpiadei din 1900, numărul probelor de tir s-a ridicat la 27. Nu este de mirare, deci, că delegația franceză cuprindea nu mai puțin de 173 de sportivi, la această disciplină!

CUNOAȘTEȚI REGULAMENTUL DE FOTBAL?

O întrebare care ar putea apare fără sens, fiecare iubitor al fotbalului considerîndu-se un perfect cunoscător al regulamentului de joc. Ne-am gîndit, totuși, acum cînd începe un nou campionat, să facem cîteva... teste în rîndurile celor care vor lua loc astăzi în tribune. Cel care pune întrebări este arbitrul divizionar Chiriac Manusaride. Cunoașteți răspunsurile la aceste întrebări? Dacă nu, „întoarceți ziarul.

1. Se vorbește atît de mult despre faulturile în careu, acordate sau... neacordate de arbitri. Cunoașteți dimensiunile careului?

(Nu se poate vorbi despre dimensiunile careului, neexistînd așa ceva. Suprafața de pedeapsă este un dreptunghi.)

2. Un jucător, depășit de minge, întinde mîna, intenționat, pentru a opri balonul. El nu ajunge mingea, dar intenția sa a fost evidentă. Care este decizia arbitrului?

(Atingerea intenționată, a mingii cu mîna, se pedepsește. Intenția de a lovi mingea cu mîna, nematerializată, nu se pedepsește.)

3. În timp ce mingea este în joc, în terenul advers, un jucător de rezervă intră în terenul de joc, în propria-i suprafață de pedeapsă, și lovește intenționat cu piciorul un înaintaș din echipa adversă. Ce măsuri ia arbitrul?

(Acordă lovitură de la 11 metri și elimină jucătorul vinovat — acesta fiind rezervă, nu va mai fi primit în joc la o eventuală schimbare.)

4. Unul din arbitrii de linie semnalizează cu fanionul că mingea a depășit linia de margine a terenului, dar arbitrul de centru nu-l vede și nu oprește jocul. Atacantul continuă să conducă mingea, reintroducînd-o în teren și apoi marcînd gol. În acest moment, arbitrul de linie îl cheamă pe arbitrul conducător și îi explică faza. Deznodămîntul?

(Arbitrul de centru nu acordă golul. Jocul se reia cu o aruncare de la margine executată de un jucător din echipa adversă.)

5. Lovitură de la 11 metri. Jucătorul însărcinat cu executarea penalty-ului, pasează mingea înapoi la un coechipier, și acesta înscrie. Este gol valabil?

(Nu. Mingea n-a fost în joc, întrucît lovitura de la 11 metri nu poate fi executată decît înainte. Jucătorul care a greșit va fi admonestat și se va dicta repetarea loviturii de la 11 metri.)

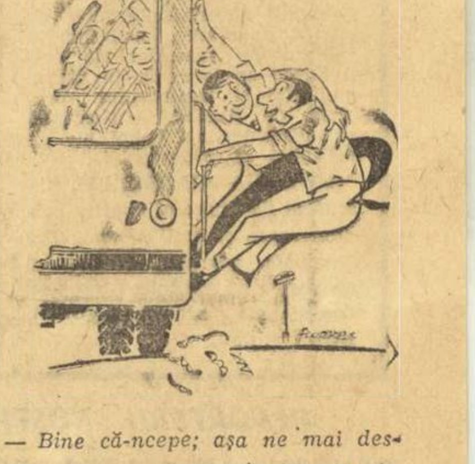

— Bine că-ncepe; așa ne mai destindem și ne mai odihnim un pic, după o săptămînă de muncă!!!

Desen: S. NOVAC

RECORDURI ÎN FAȚA FILEULUI

SETURILE LUNGI...

Viitorii noștri adversari din „Cupa Davis", tenismanii americani, se prezintă cu o performanță inedită, cu totul aparte, înscrisă pe cartea lor de vizită. Chiar în precedenta lor întîlnire, finala zonei celor două Americi, susținută în compania echipei Chile, ei stabileau un adevărat „record" al competiției. Mai exact, erau obligați să-l stabilească, pentru a putea trece de rezistența tenacilor lor adversari. În partida de dublu, pe terenul de la Little Rock (Arkansas), decizia a survenit după nu mai puțin de 122 ghemuri! Iar setul al doilea — alt record — a durat 76 ghemuri... Să reamintim numele „recordmanilor" și cifrele exacte înscrise în palmaresul întîlnirii: **Stan Smith, Erik Van Dillen** (S.U.A.) — **Patricio Cornejo, Jaimé Fillol** (Chile) 7—9, 37—39, 8—6, 6—1, 6—3! Data: 6 august 1973.

În știrea transmisă de agențiile internaționale de presă nu s-a menționat atunci care era precedentul record. Iată-l: **W. Bungert, Chr. Kuhnke** (R.F.G.) — **M. Cox, P. Curtis** (Anglia) 10—8, 17—19, 13—11, 3—6, 6—2 (meci de zonă, Birmingham 1969). Deci, total 95 ghemuri. Cu un ghem mai puțin jucaseră australienii **Emerson** și **Stolle** împotriva mexicanilor **Osuna** și **Palafox**, la Ciudad de Mexico în 1964: 18—16, 7—9, 7—9, 6—4, 10—8.

Dar, recordul de la Little Rock este și unul absolut? Se pare că nu. În statistica noastră figurează un dublu de 135 ghemuri, jucat în 1949 la Los Angeles, de un „quartet" celebru: **Schroeder, Falkenburg — Gonzales, Stewart** 36—34, 3—6, 4—6, 6—4, 19—17!

Pentru meciurile de simplu, recordul de durată în „Cupa Davis" aparține lui **Arthur Ashe** și **Cristian Kuhnke**: 86 ghemuri (6—8, 10—12, 9—7, 13—11, 6—4). El este însă inferior celui al Wimbledonului, unde **Jaroslav Drobny** și **Budge Patty** au jucat în 1953 nu mai puțin de 93 ghemuri (8—6, 16—18, 3—6, 8—6, 12—10).

Așadar, la Little Rock, s-a stabilit un record numai pentru durata unui singur set. Nu numai ca cifră de scor (76), ci și ca durată în timp: 3 ore 45 minute!

O luptă acerbă, aducînd pe jucători la limitele epuizării. Așa cum numai tenisul tradițional și „Cupa Davis", în special, ne mai pot oferi. Fiindcă — facem mențiunea necesară — în marea majoritate a turneelor din zilele noastre long-seturile au fost înlocuite cu mult mai expeditiva soluție a sistemului de „tie-break".

Scurtînd numai lupta în fața fileului, sau și sărăcind-o? Asupra acestui punct, părerile continuă să fie împărțite.

Rd. V.

ACADEMIA OLIMPICĂ INTERNAȚIONALĂ

Ca un teatru antic, situată într-un amfiteatru natural, înconjurat de coline, chiparoși și oleandri, Academia, creată în 1960, este vegheată de vechea Olimpia și de zeul Soarelui.

Undeva sus este decanatul, biblioteca și sala de curs, apoi coborînd pe trepte albe de marmură, ajungi la dormitoare și la aleile cu palmieri liliputani din fața acestora.

Se duce o viață spartană aici. Nu lux, nu confort. Cîte patru paturi suprapuse în fiecare cameră. Bineînțeles, dușurile sînt moderne și exercițiile și sporturile, dar ambianța e de acum trei mii de ani, căci aici, aproape, la un pas, este nemuritoarea Olimpie.

Participanții la Academie sînt din toate continentele. Ei practică toate sporturile, vorbesc toate limbile. Dar au un crez comun, spiritul olimpic, olimpismul. Ce este olimpismul? Sportul pentru toate popoarele lumii, ideea că mișcarea înseamnă sănătate, forță, frumusețe, bucurie.

Terenurile de sport și recreație ale Academiei nu sînt numeroase: o pistă de atletism de 330 m cu un teren de fotbal gazonat, 4 terenuri cu bitum pentru volei și baschet, o piscină de 25 m cu apă albastră, ca marea. E puțin? Nu, pentru că aici oamenii știu să respecte timpul și spațiul celuilalt.

Dimineața, pe iarba udă de rouă, tineretul lumii salută soarele vieții, la prînz se înoată în bazinul cu apa albastră, ca marea Egee. Seara, la briza marină care vine de departe, de la 30 de kilometri, se joacă volei și baschet, se cîntă în toate limbile și se dansează.

Din zori, de la salutul soarelui, în noapte, la lumina reflectoarelor, cele trei steaguri — steagul olimpic, steagul grecesc și steagul Academiei — flutură blînd și senin. Olimpia de acum trei milenii este la cîteva sute de metri. Aici sînt toate continentele, tineretul lumii contemporane. Dar peste toate, ca niște zei atotputernici, ca Zeus, Apolo și Hermes — tronează spiritul olimpic.

Temele celor 13 sesiuni ale Academiei au fost interesante și utile, iar tema din acest an „Contribuția lumii intelectuale la mișcarea olimpică" — generoasă în anticipări.

Au fost vizitate cele trei muzee cu care Olimpia se mîndrește: Muzeul de arheologie, Muzeul Jocurilor Olimpice antice și noul Muzeu al Jocurilor Olimpice moderne.

Serile am vizionat cu plăcere și multă răbdare, filmele olimpice: Atena 1896, Paris 1900, Stockholm 1912, Anvers 1920, Los Angeles 1932.

Am revăzut cu emoție pe eroii Jocurilor: Jesse Owens, Fanny Blankers-Koen, Zatopek, Bikila Abebe. Și o surpriză: filmul J.O. de iarnă din 1960 de la Squaw Walley. Apoi Roma 1960, Tokio 1964 și filmul color, de înaltă artă, copleșitor, Sapporo 1972!

Dar să revenim la Academie... Peisajul panoramic și aleile Academiei invită, ca-n clasica școală peripatetică în care se discuta plimbîndu-te, la reflecții și acțiune. În fond, ce este viața, trecătoarea, dar rodnica noastră existență, dacă nu gîndire și acțiune. Au spus-o filozofii greci, spune Goethe în Faust și a crezut totdeauna Pierre de Coubertin.

De aceea desigur, ca să rămînă pentru totdeauna legat de concepția lui, după ce ani îndelungați călătorise în întreaga lume și își împlinise visul de a renaște Jocurile Olimpice, Pierre de Coubertin a lăsat în testament ca inima lui să se odihnească la Olimpia, în parcul Academiei.

Aici, în cercul acesta de chiparoși și oleandri albi și roșii, sub acest bust de frumusețe elină, inima lui Coubertin bate mai departe pentru ideea olimpică și Jocurile Olimpice.

VIRGIL LUDU

Olimpia, august 1973